

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce **Ing. V. M.**, proti žalovanému **Magistrátu města Plzně**, se sídlem nám. Republiky 1, Plzeň, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 8. 2006, č. j.17 Ca 14/2006 – 19,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 31. 8. 2006 zrušil Krajský soud v Plzni rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2006, č. j. OSVZ/803/06. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Plzeň 1 ze dne 29. 12. 2005, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o dávku sociální péče podle ust. § 7 odst. 1 a 2 zák. č. 482/1991 Sb. Rozsudek Krajského soudu v Plzni byl žalobci doručován na adresu jeho trvalého bydliště a protože žalobce nebyl zastížen, byla zásilka uložena dne 15. 9. 2006. Fakticky pak žalobce převzal rozsudek Krajského soudu v Plzni dne 2. 10. 2006.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce dne 11. 10. 2006 kasační stížnost, kterou doručil osobně Krajskému soudu v Plzni. Důvody kasační stížnosti ve smyslu ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. z podání žalobce nelze zjistit, kasační stížnost neobsahuje ani závěrečný návrh ve věci a žalobce pro řízení o kasační stížnosti není zastoupen advokátem.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost byla podána žalobcem opožděně. Jak bylo již uvedeno výše, byl napadený rozsudek Krajského soudu v Plzni doručován žalobci na adresu jeho trvalého bydliště a zásilka byla uložena dne 15. 9. 2006.

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř. ve spoj. s ust. § 64 s. ř. s. nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do tří dnů, nebo jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1), nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

V daném případě byl napadený rozsudek doručován do vlastních rukou žalobce, za den doručení se tedy považuje desátý den po uložení zásilky, tj. pondělí 25. 9. 2006. Zákonná dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti tak končila v pondělí dne 9. 10. 2006. Tato lhůta uběhla žalobci marně. Faktické převzetí zásilky žalobcem dne 2. 10. 2006 nemá na běh zákonné lhůty žádný vliv. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s. jako opožděnou odmítl. Za této situace nebylo již zapotřebí odstraňovat nedostatky žalobcova podání ani rozhodovat o povinném právním zastoupení žalobce v řízení.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 14. března 2007

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

